

Arrest

nr. 283 070 van 12 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam, X en X, beiden als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en X en X, beiden als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die allen verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 juni 2022 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 mei 2022 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoeker diende op 2 november 2021 aanvragen in voor visa type D (gezinshereniging) op de Belgische vertegenwoordiging in New Delhi (Indië) voor zichzelf, zijn twee minderjarige kinderen en zijn minderjarige plus-zoon om zich te herenigen met de referentiepersoon die in België als vluchteling werd erkend.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 12 mei 2022 beslissingen waarbij de visa type D (gezinshereniging) werden geweigerd. Verzoekers werden hiervan op 13 mei 2022 te New Delhi in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

"(...)
J.(...) K.(...)
bom in (...), Tibet
on (...)
nationality XXB
Visa demand number (...)

Commentaar: Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art 10 1.1 4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door J.(...) K.(...), (...) van Tibetaanse origine samen met 2 kinderen, T.(...) C.(...),* (...), T.(...) J.(...)' (...) en zijn stiefzoon T.(...) N.(...), *(...) teneinde zijn vermoedelijke echtgenote L.(...) T.(...) Y.(...), *(...) erkend vluchteling van Chinese nationaliteit te vervoegen in België Overwegende dat art 10§2 alinea 5 van de wet stelt dat " de alinea's 2 en 3 zijn niet van toepassing op familieleden van een erkend vluchteling/subsidiaire beschermde gevisieerd In §1 alinea 1. 4*,5* en 7* indien de familieband of verwantschapsband dateert van voordat de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag werd ingediend binnen het jaar nadat de beslissing tot toekenning van het statuut tot vluchteling/subsidiaire werd toegekend Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging werd ingediend op 02/11/2021, terwijl zijn echtgenote reeds erkend werd als vluchteling op 29/09/2020, hetzij meer dan één jaar geleden. Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging niet binnen de termijn werd ingediend Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging aldus meer dan één jaar na de erkenning werd ingediend, bijgevolg dient betrokkene te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de wet (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering). Echter dit is met het geval. Overwegende aldus dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd Overwegende dat er geen geregistreerd huurcontract werd voorgelegd Overwegende dat er geen ziektekostenverzekering werd voorgelegd Overwegende dat er een "mariage certificate" werd voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020. mei gelegaliseerd Overwegende dat dit document geen conforme huwelijksakte betreft maar een document afgeleverd door het ' Tibetan Refugee Welfare Office" te Katmandoe. Nepal Overwegende dat ter staving van de verwantschap geboortecertificaten werden voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020. niet gelegaliseerd Overwegende dat deze documenten geen conforme geboorteaktes betreffen maar documenten afgeleverd door het "Tibetan Refugee Welfare Office" te Katmandoe, Nepal Overwegende dat er redenen worden ingeroepen voor de laattijdige indiening (brief SESO van 16/10/2021 en brief van Tibetans Children's Village School van 02/03/2022) Overwegende dat gesteld wordt dat de kinderen op internaat zaten en de school niet konden verlaten Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging. Het is dus niet omdat de kinderen op internaat zaten dat de vader, meneer J.(...) K.(...) de aanvraag gezinshereniging niet kon indienen Overwegende daarenboven dat meneer zelf geen redenen aangeeft waarom de visumaanvraag te laat werd ingediend Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn Gelet op al bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd. Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, getekend V.(...) L.(...) H.(...) Attaché (...)"*

Ten aanzien van de minderjarige kinderen van eerste verzoeker:

"(...)
T.(...) C.(...)
born In (...)
on (...),
nationality XXB
Visa demand number (...)
"...."
"T.(...) J.(...)
bom In (...)
on (...),
nationality XXB
Visa demand number (...)
Commentaar

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art 10 1 1 4 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door J.(...) K.(...), (...) van Tibetaanse*

origine samen met 2 kinderen, T.(...) C.(...)* (...), T.(...) J.(...)' (...) en zijn stiefzoon T.(...) N.(...), * (...) teneinde zijn vermoedelijke echtgenote L.(...) T.(...) Y.(...)* (...) erkend vluchteling van Chinese nationaliteit te vervoegen in België Overwegende dat art 10§2 alinea 5 van de wet stelt dat " de alinea's 2 en 3 zijn niet van toepassing op familieleden van een erkend vluchteling/subsidiaire beschermde gevisieerd in §1 alinea 1, 4° 5' en 7e indien de familieband of verwantschapsband dateert van voordat de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag werd ingediend binnen het jaar nadat de beslissing tot toekenning van het statuut tot vluchteling/subsidiaire werd toegekend Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging werd ingediend op 02/11/2021, terwijl zijn echtgenote reeds erkend werd als vluchteling op 29/09/2020. hetzij meer dan één jaar geleden Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging met binnen de termijn werd ingediend Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging aldus meer dan één jaar na de erkenning werd ingediend. bijgevolg dient betrokkene te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de wet (bestaansmiddelen geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering) Echter dit is met het geval Overwegende aldus dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd Overwegende dat er geen geregistreerd huurcontract werd voorgelegd Overwegende dat er geen ziektekostenverzekering werd voorgelegd Overwegende dat er een "marriage certificate" werd voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020, niet gelegaliseerd. Overwegende dat dit document geen conforme huwelijksakte betreft maar een document afgeleverd door het "Tibetan Refugee Welfare Office" te Kalmandoe Nepal. Overwegende dat (er staving van da verwantschap geboortecertificaten werden voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020 niet gelegaliseerd. Overwegende dat deze documenten geen conforme geboorteaktes betreffen maai documenten afgeleverd door het "Tibetan Refugee Welfare Office" te Katmandoe. Nepal Overwegende dat er redenen worden ingeroepen voor de laattijdige indiening (brief SESO van 16/10/2021 en brief van Tibetans Children's Village School van 02/03/2022) Overwegende dat gesteld wordt dat de kinderen op internaat zaten en de school met konden verlaten Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging Het is dus niet omdat de kinderen op internaat zaten dat de vader, meneer J.(...) K.(...) de aanvraag gezinshereniging niet kon indienen Overwegende daarenboven dat meneer zelf geen redenen aangeeft waarom de visumaanvraag te laat werd ingediend Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn. Gelet op al bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd. Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, getekend V.(...) L.(...) H.(...) Attaché (...)"

Ten aanzien van de minderjarige plus-zoon van eerste verzoeker:

"(...)
T.(...) N.(...)
born in (...)
on (...),
nationality XXB
Visa demand number (...)

Commentaar. Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art 10 114 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door J.(...) K.(...)* (...) van Tibetaanse origine samen met 2 kinderen, T.(...) C.(...)* (...), T.(...) J.(...)' (...) en zijn stiefzoon T.(...) N.(...), * (...) teneinde zijn vermoedelijke echtgenote L.(...) T.(...) Y.(...)* (...) erkend vluchteling van Chinese nationaliteit te vervoegen in België. Overwegende dat art 10§2 alinea 5 van de wet stelt dat . " de alinea's 2 en 3 zijn met van toepassing op familieleden van een erkend vluchteling/subsidiaire beschermd e gsviseerd in §1 alinea 1. 4°, 5' en 7" indien de familieband of verwantschapsband dateert van voordat de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag werd ingediend binnen het jaar nadat de beslissing tot toekenning van het statuut tot vluchteling/subsidiaire werd toegekend. Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging werd ingediend op 02/11/2021. terwijl zijn echtgenote reeds erkend werd als vluchteling op 29/09/2020, hetzij meer dan één jaar geleden. Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging niet binnen de termijn werd ingediend. Overwegende dat de aanvraag gezinshereniging aldus meer dan één jaar na de erkenning werd ingediend bijgevolg dient betrokkene te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de we t (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering) Echter dit is niet het geval Overwegende aldus dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd. Overwegende dat er geen geregistreerd huurcontract werd voorgelegd Overwegende dat er geen ziektekostenverzekering werd voorgelegd, Overwegende dat er een "marriage certificate" word voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020, niet gelegaliseerd Overwegende dat dit document geen conforme huwelijksakte betreft maar een document afgeleverd door het "Tibetan Refugee Welfare Office" te Katmandoe Nepal Overwegende dat ter staving van de verwantschap geboortecertificaten werden

voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020. met gelegaliseerd Overwegende dat deze documenten geen conforme geboorteaktes betreffen maar documenten afgeleverd door het "Tibetan Refugee Welfare Office" te Katmandoe. Nepal Overwegende dat er redenen worden ingeroepen voor de laattijdige indiening (brief SESO van 16/10/2021 en brief van Tibetans Children's Village School van 02/03/2022). Overwegende dat gesteld wordt dat de kinderen op internaat zaten en de school niet konden verlaten. Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging Het is dus niet omdat de kinderen op internaat zaten dat de vader, meneer J.(...) K.(...) de aanvraag gezinshereniging niet kon indienen Overwegende daarenboven dat meneer zelf geen redenen aangeeft waarom de visumaanvraag te laat werd ingediend Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn Gelet op al bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd. Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, getekend V.(...) L.(...) H.(...) Attaché (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 12 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de richtlijn 2003/86/EG), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel. Verzoekers stellen in hun eerste middel onder andere het volgende:

"(...)

De bestreden beslissing stelt:

"Overwegende dat er redenen worden ingeroepen voor de laattijdige indiening (brief SESO van 16/10/021 en brief van Tibetans Children's Village School van 02/03/2022).

Overwegende dat gesteld wordt dat de kinderen op internaat zaten en de school niet konden verlaten.

Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging."

Deze motivering houdt geen rekening met twee elementen.

Ten eerste moest ook de heer T.(...) N.(...), stiefzoon van de heer J.(...) K.(...), een aanvraag gezinshereniging indienen. Het is niet duidelijk dat iemand die niet over enige wettelijke vertegenwoordiging beschikt over het kind een aanvraag in zijn naam kan indienen.

Maar vooral is de informatie van de Ambassade onjuist. In een PDF van de Europese Commissie over visumaanvraag voor België vanuit India (stuk 6) leest men het volgende:

"10 fingerprints and a digital photograph are collected from persons applying for a visa.

These biometric data, along with data provided in the visa application form, are recorded in a secure central database.

10-digit finger scans are not required from children under the age of 12 or from people who physically cannot provide finger scans."

En op de website van de Belgische Ambassade in New Delhi leest men:

"Alle Schengenvismaanvragers zullen zich persoonlijk moeten aanbieden, behalve kinderen jonger dan 12 jaar, om hun 10 vingerafdrukken en hun foto te laten nemen."1.

Kinderen boven 12 jaar moeten dus wel aanwezig zijn voor de aanvraag gezinshereniging, in tegenstelling tot wat beweerd wordt in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing is bijgevolg gebaseerd op een onjuist element, in strijd met de materiële motiveringsplicht. Het vormt eveneens een kennelijke beoordelingsfout.

Tweede onderdeel: schending van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, samen gelezen met artikel 12 van de Richtlijn 2003/86 doordat er automatisch een beslissing tot weigering van de visa genomen werd omwille van het verstrijken van de termijn van 1 jaar.

Artikel 10, §2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Het tweede, derde en vierde lid³ zijn niet van toepassing op de in § 1, [3 eerste lid, 4° tot 6°]³ bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt."

Artikel 12 van de Richtlijn 2003/86 stelt:

"1. In afwijking van artikel 7 mogen de lidstaten ten aanzien van een vluchteling/gezinslid niet eisen dat hij met betrekking tot verzoeken betreffende de in artikel 4, lid 1, bedoelde gezinsleden, het bewijs levert

dat de vluchteling voldoet aan de in laatst genoemde bepaling gestelde eisen. Onverminderd de internationale verplichtingen, mogen de lidstaten eisen dat het in de eerste alinea vermelde bewijs wordt geleverd wanneer gezinshereniging mogelijk is in een derde land waarmee de gezinshereniger/het gezinslid bijzondere banden heeft.

De lidstaten kunnen eisen dat de vluchteling aan de voorwaarden van artikel 7, lid 1, voldoet wanneer het verzoek om gezinshereniging niet wordt ingediend binnen een termijn van drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus.

2. In afwijking van artikel 8 mogen de lidstaten ten aanzien van een vluchteling niet eisen dat hij gedurende een bepaalde periode op hun grondgebied heeft verbleven voordat zijn gezinsleden zich bij hem kunnen voegen."

Volgens het Hof van Justitie, in een arrest van 7 november 2018, K, B. t. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, C-380/17, moeten ook lidstaten die voor een langere termijn dan de termijn van drie maanden hebben gekozen, rekening houden met situaties waarin de te late indiening op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is:

"66 Gelet op een en ander moet op de tweede vraag worden geantwoord dat artikel 12, lid 1, van richtlijn 2003/86 niet in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan een ten behoeve van een gezinslid van een vluchteling ingediend verzoek om in aanmerking te komen voor gezinshereniging op basis van de gunstiger bepalingen van hoofdstuk V van deze richtlijn, kan worden afgewezen op grond dat dit verzoek meer dan drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger is ingediend, waarbij tegelijk wel de mogelijkheid wordt geboden een nieuw verzoek in te dienen in het kader van een andere regeling, op voorwaarde dat deze regeling:

erin voorziet dat een dergelijke weigeringsgrond niet kan worden gehanteerd in situaties waarin de te late indiening van het eerste verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is ; erin voorziet dat de betrokkenen volledig worden geïnformeerd over de gevolgen van het besluit tot afwijzing van hun eerste verzoek en de maatregelen die zij dienen te nemen om hun recht op gezinshereniging doeltreffend te doen gelden, en waarborgt dat de als vluchteling erkende gezinsherenigers in aanmerking blijven komen voor de op vluchtelingen toepasselijke gunstiger voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging zoals bepaald in de artikelen 10 en 11 of artikel 12, lid 2, van genoemde richtlijn."

Verwerende partij kon dus niet automatisch een negatieve beslissing nemen omdat de termijn van 1 jaar verstreken was, maar moest rekening houden met bijzondere omstandigheden.

Die bijzondere omstandigheden waren duidelijk aanwezig omwille van de COVID-pandemie en de onmogelijkheid voor de kinderen om het internaat te verlaten.

Zoals aangehaald in de brief van het SESO (stuk 7) kon men lezen op de website van de TCV-School dat de scholen volledig gesloten werden en studenten mochten de school voor lange periodes niet verlaten.

In een attest van de school van 2 maart 2022 schreef de directeur van de TCV School (stuk 8):

"This is to further state here that due to the Pandemic, the school has to shut down for normal classes since March 2020. Therefore, the students were held up at school for a very long time. It was a huge challenge to keep them safe and healthy within a strict compound during these times. The students were not allowed to leave the campus and also followed a strict Covid protocols in the school. As such they could not follow up with their visa process timely and duly. Therefore, any help and support rendered to them will be highly appreciated." (wij onderlijnen)

Toen ze uiteindelijk samen tot aan de Ambassade geraakten, was het enkele dagen na de eenjarige termijn, maar de Ambassade heeft bij hun eerste afspraak geweigerd de aanvraag te registreren, en ze kregen pas op 02/11/2021 de mogelijkheid om hun aanvraag officieel te laten registreren.

De Belgische Ambassade heeft de heer J.(...) gebeld om te informeren naar redenen voor de vertraging, maar de heer J.(...) spreekt heel slecht Nepalees, hij panikeerde en kon de situatie niet goed uitleggen.

De nodige informatie werd vervolgens gebracht door de sociaal assistente van het SESO (stuk 7) en vervolgens nog aan de hand van een attest van de school (stuk 8).

Desondanks werd de aanvraag afgekeurd omwille van het overschrijden van het eenjarig termijn, in strijd met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.

Derde onderdeel: schending van het vertrouwensbeginsel

In zijn arrest van 17 maart 1987 geeft de Raad van State een definitie van het vertrouwensbeginsel, zijnde: "... één der beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen betrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concreet geval heeft gedaan."

Een andere definitie vinden we in VAN DAMME en WIRTGEN:

"De burger moet kunnen betrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur in een concreet geval heeft gedaan of op wat door hem niet anders kan worden opgevat dan als een vaste gedrags- of beleidsregel van het bestuur op grond waarvan het bestuur de door hem opgewekte gerechtvaardigde verwachtingen niet mag beschamen"

Beide definities stellen alvast zaak centraal, de burger moet kunnen vertrouwen op toezeggingen of beloften die het bestuur heeft gedaan.

De Dienst Vreemdelingenzaken had duidelijk gecommuniceerd dat ze milder zouden zijn met de toepassing van de 1 jaar termijn omwille van de covid situatie.

Zo leest men op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken, met betrekking tot gezinshereniging (stuk 9):

"« Wereldwijd » worden de indiening en de behandeling van de aanvragen voor visa geleidelijk aan hervat. De absolute voorwaarde voor deze geleidelijke hervatting is dat de outsourcingspartner waarmee de ambassade of het consulaat samenwerkt (VFS Global of TLS Contact) weer operationeel is.

Aangezien de gezinshereniging is verbonden aan voorwaarden (bv. een leeftijdsvoorwaarde), zou een familielid zijn/haar recht op gezinshereniging kunnen verliezen, of aan strengere voorwaarden moeten voldoen, omdat hij/zij zijn/haar aanvraag niet kan of kon indienen op een ogenblik waarop hij/zij nog steeds een recht op gezinshereniging had, of moest voldoen aan minder strenge voorwaarden.

Deze mededeling heeft tot doel de personen die betrokken zijn bij een gezinsherenigingsprocedure en diegenen die tijdelijk geen procedure kunnen opstarten gerust te stellen.

De Dienst Vreemdelingenzaken zal rekening houden met de maatregelen die door de staten in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het virus genomen worden en de omstandigheden waarin de situatie opnieuw normaal zal worden. Deze factoren zullen beschouwd worden als uitzonderlijke omstandigheden die de indiening van de aanvraag verhinderd hebben op een moment waarop een gezinslid een recht op gezinshereniging had of aan minder strenge voorwaarden moest voldoen.

Er zal echter niet onbeperkt rekening worden gehouden met deze factoren. Indien de leeftijdsvoorwaarde al niet meer vervuld was vooraleer de COVID-19-maatregelen van kracht werden zullen deze maatregelen de laattijdige indiening van de aanvraag niet kunnen rechtvaardigen. Deze beperking is ook van toepassing op het gezinslid dat zijn aanvraag niet had ingediend binnen een termijn die hem in staat stelde om van minder strenge voorwaarden te genieten. Anderzijds zal het gezinslid de stappen die hij of zij heeft genomen om de aanvraag in te dienen, moeten uitleggen zodra dat weer mogelijk is.

Ten slotte zal er ook rekening worden gehouden met de eventuele impact van de gezondheidscrisis op de situatie van de gezinshereniger. Voor een gezinshereniger die tijdelijk werkloos is, kan het tijdelijk moeilijk zijn om te bewijzen dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende inkomsten, huisvesting of een verzekering beschikt." (wij onderlijnen)

Gezien de duidelijke communicatie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kon verzoekster legitiem verwachten dat de reisbeperkingen, de moeilijkheden om een afspraak te verkrijgen en vooral de onmogelijkheid om de kinderen van de school te halen omwille van de Covid situatie beschouwd zouden worden als uitzonderlijke omstandigheden die de indiening van de aanvraag verhinderd hebben.

In 2021 werd India het zwaarst getroffen door COVID-19 en Himachal Pradesh, het district waar de TCV school gelegen is, kende een volledige lock down.

Verzoekers konden ook legitiem verwachten dat, gezien de redenen die aangegeven werden voor de laattijdige aanvraag en de moeilijkheden door de Ambassade om de aanvraag te registreren, hun aanvraag met positieve ingesteldheid behandeld zou worden.

Door niet te handelen in overeenstemming met het gedrag dat meermaals publiekelijk gecommuniceerd werd, hebben de bestreden beslissingen het vertrouwensbeginsel geschonden."

In een tweede middel voeren verzoekers onder andere de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het 'hoger belang van het kind'. Verzoekers formuleren hun grieven als volgt:

"Specifiek over beslissingen inzake gezinshereniging luidt artikel 12bis §7 van de Vreemdelingenwet als volgt : « In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind. ».

De eenheid van het gezin is een fundamenteel recht van de vluchteling en de gezinshereniging is een essentieel onderdeel ervan om aan personen die hun land hebben moeten vluchten, toe te laten weer een normaal leven te leiden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft reeds geoordeeld dat het essentieel is dat de lidstaten rekening houden met de kwetsbaarheid van de vluchteling, en dat aanvragen gezinshereniging met bijzonder veel aandacht behandeld moeten worden (Tanda Muzinga / Frankrijk van 10 juli 2014). Het Hof baseert zich op de volgende principes:

"64. Dans le contexte des obligations positives comme dans celui des obligations négatives, l'Etat doit ménager un juste équilibre entre les intérêts concurrents de l'individu et de la communauté dans son ensemble. Il jouit à cet égard d'une certaine marge d'appréciation (Tuquabo-Tekle et autres c. Pays-Bas, no 60665/00, § 42, 1er décembre 2005 ; Osman c. Danemark, no 38058/09, § 54, 14 juin 2011).

65. La Cour a reconnu que les Etats ont le droit, sans préjudice des engagements découlant pour eux de traités, de contrôler l'entrée et le séjour des étrangers sur leur sol. L'article 8 n'emporte pas une obligation générale pour un Etat de respecter le choix par des immigrants de leur pays de résidence et de permettre le regroupement familial sur son territoire (*Abdulaziz, Cabales et Balkandali c. Royaume-Uni*, 28 mai 1985, § 67, série A no 94 ; *Berisha c. Suisse*, no 948/12, § 49, 30 juillet 2013).

66. Cela dit, dans une affaire qui concerne la vie familiale aussi bien que l'immigration, l'étendue des obligations pour l'Etat varie en fonction de la situation particulière de la personne concernée et de l'intérêt général. Les facteurs à prendre en considération dans ce contexte sont la mesure dans laquelle il y a effectivement entrave à la vie familiale, l'étendue des liens que les personnes concernées ont avec l'Etat contractant en cause, la question de savoir s'il existe ou non des obstacles insurmontables à ce que la famille vive dans le pays d'origine d'une ou plusieurs des personnes concernées et celle de savoir s'il existe des éléments touchant au contrôle de l'immigration ou des considérations d'ordre public pesant en faveur d'une exclusion (*Rodrigues da Silva et Hoogkamer c. Pays-Bas*, no 50435/99, § 39, CEDH 2006-1 ; *Antwi et autres c. Norvège*, no 26940/10, §§ 88-89, 14 février 2012).

67. Lorsqu'il y a des enfants, les autorités nationales doivent, dans leur examen de la proportionnalité aux fins de la Convention, faire primer leur intérêt supérieur (*Popov c. France*, nos 39472/07 et 39474/07, § 139, 19 janvier 2012 ; *Berisha*, précité, § 51).

68. La Cour rappelle encore, à titre de comparaison, qu'en cas d'expulsion, les étrangers bénéficient de garanties procédurales spécifiques prévues par l'article 1 du protocole no 7. Si de telles garanties ne sont pas réglementées par la Convention en ce qui concerne la vie familiale des étrangers sous l'angle de l'article 8 de la Convention, et que celui-ci ne contient pas d'exigences procédurales explicites, le processus décisionnel conduisant à des mesures d'ingérence n'en doit pas moins être équitable et respecter comme il convient les intérêts sauvegardés par l'article 8 (voir, en général, *McMichael c. Royaume-Uni*, 24 février 1995, § 87, série A no 307-B et, en particulier, *Ciliz c. Pays-Bas*, no 29192/95, § 66, CEDH 2000-VIII ; *Saleck Bardi c. Espagne*, no 66167/09, § 30, 24 mai 2011). En la matière, la qualité du processus décisionnel dépend spécialement de la célérité avec laquelle l'Etat agit (*Ciliz*, précité, § 71 ; *Mubilanzila Mayeka et Kaniki Mitunga c. Belgique*, no 13178/03, § 82, CEDH 2006-XI ; *Saleck Bardi*, précité, § 65 ; *Nunez c. Norvège*, no 55597/09, § 84, 28 juin 2011).

69. Enfin, la Cour estime opportun de rappeler sa jurisprudence récente selon laquelle, s'agissant du règlement de la preuve pour les demandeurs d'asile, elle a estimé que, eu égard à la situation particulière dans laquelle ils se trouvent, il convient dans de nombreux cas de leur accorder le bénéfice du doute lorsque l'on apprécie la crédibilité de leurs déclarations et des documents soumis à l'appui de celles-ci. Toutefois, lorsque des informations sont soumises qui donnent de bonnes raisons de douter de la véracité des déclarations du demandeur d'asile, celui-ci est tenu de fournir une explication satisfaisante pour les incohérences de son récit (*F.N. et autres c. Suède*, no 28774/09, § 67, 18 décembre 2012). De la même manière, il incombe au requérant de fournir une explication suffisante pour écarter d'éventuelles objections pertinentes quant à l'authenticité des documents par lui produits (*Mo.P. c. France* (déc.), no 55787/09, 30 avril 2013). »

(...)

74. À cet égard, la Cour observe que la vie familiale du requérant n'a été interrompue qu'en raison de sa fuite, par crainte sérieuse de persécution au sens de la Convention de Genève de 1951 (*Mayeka et Kaniki Mitunga*, précité, § 75 et *Tuquabo-Tekle et autres*, précité, § 47). Ainsi, et contrairement à ce qu'a indiqué de manière constante le ministère compétent, au cours de la procédure en référé et au fond (paragraphes 21 et 22 ci-dessus), jusqu'à la communication de la requête au gouvernement défendeur, la séparation du requérant d'avec sa famille ne lui était pas imputable. La venue de son épouse et de ses enfants âgés de trois, six et treize ans à l'époque de la demande de regroupement, eux-mêmes réfugiés dans un pays tiers, constituait donc le seul moyen pour reprendre la vie familiale.

75. La Cour rappelle que l'unité de la famille est un droit essentiel du réfugié et que le regroupement familial est un élément fondamental pour permettre à des personnes qui ont fui des persécutions de reprendre une vie normale (voir le mandat du HCR, paragraphes 44 et 47 ci-dessus). Elle rappelle également qu'elle a aussi reconnu que l'obtention d'une telle protection internationale constitue une preuve de la vulnérabilité des personnes concernées (*Hirsi Jomoo et autres c. Italie* IGC1. no 27765/09, § 155, CEDH 2012). Elle note à cet égard que la nécessité pour les réfugiés de bénéficier d'une procédure de regroupement familial plus favorable que celle réservée aux autres étrangers fait l'objet d'un consensus à l'échelle internationale et européenne comme cela ressort du mandat et des activités du HCR ainsi que des normes figurant dans la directive 2003/86 CE de l'Union européenne (paragraphes 45 et 47 ci-dessus). Dans ce contexte, la Cour considère qu'il était essentiel que les autorités nationales tiennent compte de la vulnérabilité et du parcours personnel particulièrement difficile du requérant, qu'elles lui fassent connaître les raisons qui s'opposaient à la mise en oeuvre du regroupement familial, et enfin qu'elles statuent à bref délai sur les demandes de visa.

76. De ce point de vue, la Cour juge utile de tenir compte des standards qui émanent des instruments internationaux en la matière et d'avoir à l'esprit les recommandations des organisations non gouvernementales (ONG) spécialisées en droit des étrangers. Ainsi et avant tout, elle observe que la Convention internationale sur les droits de l'enfant préconise que les demandes de regroupement familial soient examinées avec souplesse et humanité. Elle attache de l'importance au fait que le Comité des ministres et le Commissaire du Conseil de l'Europe ont soutenu et précisé cet objectif (paragraphe 43, 48 et 49 ci-dessus). S'agissant des moyens de preuve, elle relève dans la directive 2003/86/CE de l'Union européenne (paragraphe 45 ci-dessus) et dans divers textes émanant de sources internationales et d'ONG que les autorités nationales sont incitées à prendre en considération « d'autres preuves » de l'existence des liens familiaux si le réfugié n'est pas en mesure de fournir des pièces justificatives officielles. Le HCR, le Conseil de l'Europe et les ONG indiquent de manière concordante l'importance d'élargir ces moyens de preuve (paragraphe 41, 42, 47 et 48 ci-dessus), et la Cimade a souhaité que les autorités françaises compétentes prennent en considération les documents tenant lieu d'actes d'état civil délivrés par l'OFPRA, et ceux déjà contrôlés par cet Office (paragraphe 41 ci-dessus). Enfin, il importe de noter que plusieurs rapports dénoncent des pratiques qui font obstacle au regroupement familial, en raison de la longueur excessive et de la complexité de la procédure de délivrance des visas ; ils insistent sur la nécessité d'écourter les délais de la procédure en montrant plus de souplesse dans l'exigence des preuves attestant des liens familiaux (paragraphe 41, 42, 47 et 49 ci-dessus)."

Er dient ook eraan herinnerd te worden dat de voorwaarden van artikel 8 EVRM effectief gewaarborgd moeten worden en niet louter een inspanning vereisen (EHRM, 5 februari 2002, Conka / België, § 83).

Nog altijd volgens het EHRM, « l'éclatement d'une famille constitue une ingérence très grave. Dès lors, pareille mesure doit reposer sur des considérations inspirées par l'intérêt de l'enfant et ayant assez de poids et de solidité » (Olsson t. Zweden van 24 maart 1988, pp. 33-34, § 72).

Toepassing in casu

Omdat de aanvraag gezinshereniging enkele dagen te laat ingediend werd, worden de drie kinderen van mevrouw L.(...) gedwongen om in India te blijven, ver van hun moeder, zonder officieel statuut en zonder bescherming. Het is die afwezigheid van bescherming die België ertoe geleid heeft het statuut van vluchteling te erkennen aan mevrouw L.(...).

De rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens omtrent de visa voor het gezin van erkende vluchtelingen is duidelijk: de staten moeten soepel zijn met de documenten, rekening houden met het hoger belang van het kind, de gezinshereniging zoveel mogelijk vergemakkelijken en rekening houden met de kwetsbaarheid van de betrokkene personen.

Dit is in casu niet gebeurd.

In casu moest ook rekening gehouden worden met het feit dat de minderjarige kinderen in een onveilige situatie verblijven. Het hoger belang van het kind vereist dat ze hun moeder zouden kunnen vervoegen in België.

De bestreden beslissingen zijn ook in strijd met artikel 8 EVRM doordat het het onmogelijk maakt voor het gezin om herenigd te zijn.

Daarenboven heeft mevrouw L.(...) borstkanker gehad bij haar aankomst in België, en ze moet nog altijd behandeld worden (stuk 9). In die omstandigheden is het nog belangrijker dat de familie herenigd kan worden. Omwille van haar gezondheidsproblemen kan mevrouw L.(...) ook heel moeilijk werken om voldoende inkomsten te hebben zodat haar gezin een nieuwe aanvraag zouden kunnen indienen. Dr. M.(...) benadrukt de fysische beperkingen en de psychosociale stress van mevrouw L.(...).

De bestreden beslissingen maken zelfs geen melding van het recht op gezinsleven.

De Raad van State heeft reeds geoordeeld: « Considérant que l'acte attaqué empêche les requérants de mener une vie familiale normale, sans que l'on aperçoive à laquelle des circonstances mentionnées à l'article 8.2 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales les éléments invoqués pour justifier cette immixtion dans la vie privée et familiale des requérants elles peuvent se rattacher; qu'en cette branche, le moyen est sérieux » (Raad van State, arrest nr. 144.175 van 4 mei 2005).

De zelfde redenering dient toegepast te worden in casu.

De visumaanvraag weigeren op grond van een laattijdigheid van enkele weken is zeker niet proportioneel gezien het recht op gezinsleven."

2.2. Beide door verzoekers aangevoerde middelen worden hieronder gezamenlijk behandeld.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

2.4. Volgens het vertrouwensbeginsel moet worden vermeden dat aan de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, wordt tekortgedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan. Opdat er van een schending van het vertrouwensbeginsel sprake zou kunnen zijn, moet de verzoekende partij minstens aannemelijk maken dat de verwerende partij bij haar een rechtmatig vertrouwen heeft gewekt (RvS 23 november 2018, nr. 243.025).

2.5. Het door verzoekers geschonden geachte artikel 10 van de vreemdelingenwet bevat de volgende bepalingen die voor verzoekers relevant zijn:

“§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

(...)

§2. (...)

De in § 1, eerste lid, 4°(...), bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° (...), moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

(...)

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° (...) bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.”

2.6. Het gegeven dat verzoekers de aanvragen voor visa type D (gezinshereniging) slechts op 2 november 2021 hebben ingediend, terwijl de referentiepersoon reeds op 29 september 2020 als vluchteling werd erkend, wordt niet betwist. De termijn van één jaar uit artikel 10, §2, vijfde lid, van de vreemdelingenwet was dus verstreken.

2.7. In hun eerste middel vermelden verzoekers artikel 12 van de richtlijn 2003/86/EG waarvan artikel 10, §2, vijfde lid, van de vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt. Artikel 12 van de richtlijn 2003/86/EG bepaalt een uitzondering op de bijkomende voorwaarden inzake huisvesting, ziektekostenverzekering en bestaansmiddelen uit artikel 7 van de richtlijn 2003/86/EG. In de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie werd omtrent deze voorwaarden het volgende gesteld (HvJ 7 november 2018, *K. B. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, nr. C-380/17, §§ 60-62):

“De afwijzing van het verzoek om gezinshereniging dat is ingediend in het kader van een nationale regeling die is ingevoerd om uitvoering te geven aan artikel 12, lid 1, eerste alinea, van die richtlijn, houdt immers niet in dat het recht op gezinshereniging niet gewaarborgd kan worden, aangezien de gezinshereniging in het kader van een andere regeling kan worden toegestaan, na de indiening van een daartoe strekkend verzoek.

Hoewel de vertraging en de administratieve lasten die met de indiening van een nieuw verzoek samenhangen een zeker ongemak voor de betrokkene kunnen vormen, neemt dat niet weg dat dit ongemak niet van die omvang is dat dit in alle gevallen kan worden geacht in de praktijk te beletten dat hij zijn recht op gezinshereniging doeltreffend kan doen gelden.

Dat zou echter anders zijn indien, om te beginnen, het eerste verzoek om gezinshereniging zou kunnen worden afgewezen in situaties waarin de te late indiening van dit verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is.”

2.8. In de bestreden beslissingen wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris gesteld dat verzoekers zich niet kunnen beroepen op artikel 10, §1, eerste lid, 4°, van de vreemdelingenwet omdat de gezinsherenigingsaanvragen “(...) aldus meer dan één jaar na de erkenning werd ingediend”, waardoor de referentiepersoon “(...) dient (...) te voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de wet (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering). Echter dit is niet het geval. Overwegende aldus dat er geen bestaansmiddelen werden voorgelegd Overwegende dat er geen geregistreerd huurcontract werd voorgelegd Overwegende dat er geen ziektekostenverzekering werd voorgelegd”. In de beslissingen wordt vervolgens ingegaan op de door verzoekers ingeroepen rechtvaardigingsgronden voor de laattijdige indiening, waarbij het volgende wordt overwogen: “Overwegende dat er redenen worden ingeroepen voor de laattijdige indiening (brief SESO van 16/10/2021 en brief van Tibetans Children's Village School van 02/03/2022) Overwegende dat gesteld wordt dat de kinderen op internaat zaten en de school niet konden verlaten Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging. Het is dus niet omdat de kinderen op internaat zaten dat de vader, meneer J.(...) K.(...) de aanvraag gezinshereniging niet kon indienen Overwegende daarenboven dat meneer zelf geen redenen aangeeft waarom de visumaanvraag te laat werd ingediend Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn Gelet op al bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd.”

Tenslotte wordt in de beslissingen gewezen op het gebrek aan officiële documenten, maar dit leidt kennelijk niet tot de conclusie dat het huwelijk van eerste verzoeker of de afstammingsband van de minderjarige kinderen in twijfel wordt getrokken: “Overwegende dat er een “marriage certificate” werd voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020. mei gelegaliseerd Overwegende dat dit document geen conforme huwelijksakte betreft maar een document afgeleverd door het ‘Tibetan Refugee Welfare Office’ te Katmandoe, Nepal Overwegende dat ter staving van de verwantschap geboortecertificaten werden voorgelegd, afgeleverd op 14/12/2020. niet gelegaliseerd Overwegende dat deze documenten geen conforme geboorteaktes betreffen maar documenten afgeleverd door het “Tibetan Refugee Welfare Office” te Katmandoe, Nepal”. Slechts in de nota met opmerkingen wordt gesteld dat geen rekening kan worden gehouden met documenten die niet gelegaliseerd zijn.

2.9. Verzoekers zijn van oordeel dat de gemachtigde van de staatssecretaris ten onrechte van de referentiepersoon verlangde dat deze zou voldoen aan de voorwaarden inzake huisvesting, ziektekostenverzekering en bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 10, §2, tweede lid, van de vreemdelingenwet, omdat de indiening van de gezinsherenigingsaanvraag plaatsvond méér dan één jaar na de beslissing waarbij de referentiepersoon als vluchteling werd erkend, terwijl deze laattijdige indiening volgens verzoekers op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is. Hierbij verwijzen verzoekers naar de situatie van de kinderen die op internaat zaten in India, hetgeen werd uiteengezet in een schrijven van de sociale dienst ‘Solidariteit’ van 16 oktober 2021 en bevestigd wordt

door het schoolhoofd van de instelling waar de kinderen verblijven (Verzoekschrift, bijlagen 7 en 8). Er wordt gewezen op de moeilijkheden voor eerste verzoeker, die als Tibetaan in Nepal verblijft, om aan officiële documenten te geraken met het oog op gezinshereniging ter rechtvaardiging van de afwezigheid van gelegaliseerde stukken. Verzoekers stippen ook aan dat, in weerwil van de overwegingen uit de bestreden beslissingen, kinderen boven de leeftijd van 12 jaar zich persoonlijk moeten aanbieden op de ambassade in New Delhi in het kader van een visumaanvraag (Verzoekschrift, bijlage 6). Verzoekers verwijzen ook naar de praktische moeilijkheden die de coronapandemie met zich bracht. Zo halen ze in hun middel bepaalde toezeggingen aan die door de Dienst Vreemdelingenzaken op hun website werden gepubliceerd waarbij de COVID-19-maatregelen in de herkomstlanden als 'uitzonderlijke omstandigheden' (= overmacht) beschouwd zouden worden die de indiening van de aanvraag verhinderd hebben op het moment waarop het familielid een recht op gezinshereniging had of aan minder strenge voorwaarden moest voldoen. Daarnaast stippen verzoekers aan dat uit internetbronnen blijkt dat er in de deelstaat Himachal Pradesh in India, waar de kinderen verblijven, nog tot half 2021 een *lockdown* van kracht was. In hun tweede middel wijzen verzoekers ook op de medische situatie van de referentiepersoon in België, die rond de periode van de erkenningsbeslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een mastectomie diende te ondergaan die een *follow-up* door een oncoloog vereist gedurende 5 jaar en fysieke beperkingen en psychosociale stress met zich brengt (Verzoekschrift, bijlage 9).

2.10. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen als volgt op de kritiek van verzoekers:

"De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 10, §2, alinea 5 van de Vreemdelingenwet stelt dat "de alinea's 2 en 3 zijn niet van toepassing op familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt." (eigen onderlijning)

Deze bepaling vormt een omzetting van de gezinsherenigingsrichtlijn 2003/86/EG waarin wordt gesteld dat de zoals in casu betreffende familieleden van een erkend vluchteling niet moeten voldoen aan de hogervermelde voorwaarden wanneer zij hun aanvraag tot gezinshereniging hebben ingediend binnen de drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 12 van de gezinsherenigingsrichtlijn). Het arrest C-380/17 van het Europees Hof van Justitie betoogt dat rekening had moeten gehouden worden met de overmachtssituatie waarin ze zich bevond. Lezing van voormeld arrest leert dat het Hof zich gebogen heeft over de vraag of de door de Nederlandse autoriteiten toegepaste procedure in overeenstemming was met artikel 12, lid 1 van de gezinsherenigingsrichtlijn. De in Nederland toegepaste procedure is de volgende: wanneer blijkt dat de aanvraag tot gezinshereniging buiten de termijn van drie maanden wordt ingediend én er is daarvoor geen verschoonbare grond, dan wordt de aanvraag afgewezen.

Het Hof heeft geoordeeld dat artikel 12, lid 1 van de gezinsherenigingsrichtlijn aan dergelijke regeling niet in de weg staat, op voorwaarde dat de mogelijkheid wordt geboden een nieuw verzoek in te dienen waarbij op grond van de gewone regeling die op verzoeken tot gezinshereniging van toepassing zijn, geoordeeld wordt.

Als aldus een verzoek tot gezinshereniging door de desbetreffende familieleden van een erkend vluchteling/subsidiair beschermde buiten de toepasselijke termijn wordt ingediend om te kunnen genieten van de gunstigere regeling, met name het niet moeten voldoen aan de voorwaarden inzake bestaansmiddelen, huisvesting en ziektekostenverzekering, én de reden voor de laattijdige indiening is niet verschoonbaar, dan mag dit verzoek worden afgewezen voor zover een nieuw verzoek tot gezinshereniging kan ingediend worden in kader van de gewone regeling, waarbij wel moet voldaan worden aan voormelde voorwaarden, maar waarbij tevens rekening moet gehouden worden met het hoger belang van de minderjarige kinderen (artikel 5, lid 5 van de gezinsherenigingsrichtlijn) en met de aard en de hechtheid van de gezinsbanden van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat alsmede met het bestaan van gezinsbanden of culturele of sociale banden met het land van herkomst (artikel 17 van de gezinsherenigingsrichtlijn).

In casu heeft de Belgische wetgever deze termijn ruimer gesteld en vastgelegd op een jaar (zie voorbereidende werken bij de wet van 15 september 2006, Kamer, DOC 51 2478/001, p. 48; artikel 3.5 van voormelde richtlijn laat de lidstaten toe gunstigere bepalingen vast te stellen).

In casu werd door de verwerende partij in één en dezelfde beslissing geoordeeld dat de aanvraag tot gezinshereniging meer dan een jaar later na de erkenning als vluchteling van de echtgenoot/kind werd ingediend en de verzoekende partij aldus moet voldoen aan de bijkomende voorwaarden gesteld door de

wet (bestaansmiddelen, geregistreerd huurcontract en ziektekostenverzekering), waarbij vastgesteld werd dat dit niet het geval was.

De verzoekende partij betoogt dat hij een verschoonbare reden had waarom hij de aanvraag niet binnen de voorziene termijn van twaalf maanden heeft ingediend, maar uit nazicht van het administratief dossier blijkt niet dat hij de verwerende partij op de hoogte heeft gebracht van de reden waarom hij volgens hun de aanvraag niet binnen termijn kon indienen. Artikel 12 van de gezinsherenigingsrichtlijn zelf voorziet niet in de mogelijkheid om een verschoonbare grond aan te tonen. Het is dan ook niet onlogisch dat artikel 10 van de Vreemdelingenwet hier evenmin naar verwijst.

Bij stilzwijgen van de wet toepassing kan worden gemaakt van het algemeen rechtsbeginsel dat de strengheid van de wet kan worden gemilderd in bewezen gevallen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling. Het is dan ook niet aan de verwerende partij om – wanneer zij vaststelt dat de termijn van twaalf maanden overschreden is – de vreemdeling te gaan vragen of deze daarvoor een verschoonbare reden heeft. Het komt de vreemdeling zelf toe – nu deze niet onwetend kan zijn over het feit dat hij zijn aanvraag buiten termijn indient – de verwerende partij in te lichten van de reden waarom de overschrijding van de termijn verschoonbaar is.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat indien de aanvrager voor een visum gezinshereniging niet naar het bevoegde Belgische consulaat kan gaan, de gezinshereniger het bestuur kan contacteren en de procedure gezinshereniging schriftelijk kan opstarten via gh.visa@ibz.fgov.be of rgf.visa@ibz.fgov.be. De gezinshereniger dient hierbij nauwkeurig de reden te omschrijven waarom de aanvrager in de onmogelijkheid is om via de gewone procedure de aanvraag in te dienen.

Mevrouw L.(...) T.(...) Y.(...) is op 29.9.2020 erkend als vluchteling.

De visumaanvraag van verzoekers dateert van 2.11.2021.

De visumaanvraag is pas NA 14 MAANDEN na de erkenningsbeslissing als vluchteling ingediend.

Verzoekers betwisten niet dat de aanvraag tot gezinshereniging meer dan een jaar na de erkenning van de vluchtelingenstatus van mevrouw L.(...) is ingediend.

Voor de laattijdigheid van de aanvraag verwijzen verzoekers naar een brief van SESO van 16.11.2021 door het Tibetan Refugee Welfare Office te Kathmandu in Nepal, waarbij wordt aangehaald dat de kinderen op internaat zaten en dat er volledige lockdown was in India. De tweelingen zijn op moment van de visumaanvraag 15 jaar oud en T.(...) N.(...) 17 jaar. De drie minderjarigen worden vertegenwoordigd door hun ouders of in casu door de (stief)vader om de aanvraag in te dienen bij de Belgische Ambassade en is de aanwezigheid van de minderjarigen niet vereist.

Dat de raadvrouw verwijst naar een website van de Europe Commissie en naar de website van de Belgische Ambassade in India waarbij er staat dat minderjarige kinderen ouder dan 12 jaar toch aanwezig moeten zijn om de Schengenvisumaanvraag in te dienen. Die websites verwijzen naar Schengenvisumaanvragen (= <90dagen) waarbij de vingerafdrukken nodig zijn voor de Biometrie – Visa Information System (VIS), hetgeen hier niet van toepassing is gezien het in casu een visum D-aanvraag betreft (= >90dagen).

Daarnaast verwijzen verzoekers naar de Covid-situatie en leggen ze een brief van SESO dd. 16.11.2021 neer bij hun aanvraag, die het eerder heeft over de lockdown in 2020. Via een snelle opzoeking op google komen we te weten dat de lockdown in 2020 van 25.3.2020 t/m 31.5.2020 was en in 2021 van 5.4.2021 t/m 15.6.2021. De lockdown in 2020 kan niet in aanmerking worden genomen gezien deze dateert van voor de erkenning van mevrouw L.(...) dd. 29.9.2020.

Na de beëindiging van de lockdown in juni 2021 hadden verzoekers nog maanden de tijd om de visumaanvragen toch tijdig in te dienen binnen het jaar na de erkenning van mevrouw L.(...).

Uit het administratief dossier blijkt dat de geboorteakte, afgeleverd door het 'Tibetan Refugee Welfare Office' dat voorgelegd op 14.12.2020 niet is gelegaliseerd.

Artikel 30 van het WIPR luidt als volgt: "§ 1. Een buitenlandse rechterlijke beslissing of authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of bij uittreksel, in origineel of bij afschrift, te worden voorgelegd. De legalisatie bevestigt slechts de echtheid van de handtekening, de hoedanigheid waarin de ondertekenaar van het stuk heeft gehandeld en, in voorkomend geval, de identiteit van het zegel of de stempel op het stuk. § 2. De legalisatie wordt gedaan : 1° door een Belgische diplomatieke of consulaire ambtenaar die geaccrediteerd is in de Staat waar de beslissing is gewezen of de akte is opgesteld; 2° bij gebreke hiervan, door een diplomatieke of consulaire ambtenaar van de buitenlandse Staat die de belangen van België in die Staat behartigt; 3° bij gebreke hiervan, door de Minister van Buitenlandse Zaken. § 3. De Koning bepaalt de nadere regels van de legalisatie."

Er kan maw geen rekening worden gehouden met de documenten die niet gelegaliseerd zijn.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het onmogelijk was voor hen om het bestuur in te lichten van de volgens hem verschoonbare reden waarom hij niet tijdig hun aanvraag hebben kunnen indienen.

De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij in casu ten onrechte geoordeeld heeft dat zij moet voldoen aan de voorwaarden inzake bestaansmiddelen, huisvesting en ziektekostenverzekering.

2. Verzoekers halen aan dat gemachtigde geen rekening heeft gehouden met het hoger van belang van het kind en artikel 8 van het EVRM.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

'1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.'

Het gaat in casu om een eerste toelating en niet over de weigering van een voortgezet verblijf, waardoor in geen geval een toetsing vereist is aan de criteria uit artikel 8, tweede lid van het EVRM, die verzoeker in zijn middel aanhaalt.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

In zijn arrest nr. 27.844 dd. 27.05.2009 stelt Uw Raad het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat betrokkene(n) zou toelaten de bepalingen van het vreemdelingenwet naast zich neer te leggen."

In de vreemdelingenwet zijn de voorwaarden voor gezinshereniging met een in België erkende vluchteling opgenomen. Artikel 10 van de vreemdelingenwet kan worden beschouwd als een bepaling die het respect voor artikel 8 van het EVRM in werking stelt (zie RvS 12 december 2019, nr. 246.382: "Par ailleurs, si l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 précitée, il ne fait pas obstacle à l'application de règles, telles celles prévues par l'article 10 de la même loi, qui assurent, moyennant le respect de certaines conditions, la mise en oeuvre du droit au respect de la vie privée et familiale de l'étranger en Belgique").

Dat de belangen van de gezinsleden ook gebaat zijn met een behoorlijke huisvesting en met een gezinshereniging die beschikt over voldoende middelen van bestaan om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden. Door het opleggen van een inkomensvoorwaarde aan de gezinshereniging wilde de wetgever immers vermijden dat de vreemdeling die in het kader van gezinshereniging een verblijfsrecht wil verkrijgen ten laste valt van de openbare overheden en streeft hij ernaar dat die personen in menswaardige omstandigheden kunnen worden opgevangen (Parl.St. Kamer, 2010-2011, DOC 53-0443/018, p. 73).

Dezelfde betrachting geldt voor de behoorlijke huisvestingsvoorwaarde (cf. GwH 26 september 2013, nr. 121/2013, overweging B.18.3.).

De gezinshereniging wordt niet onmogelijk gemaakt. Het betreft slechts een tijdelijke scheiding in afwachting van het voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging. Er blijkt aldus niet dat – in afwachting van het voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging – het gezinsleven niet via moderne communicatiemiddelen verder gezet kan worden. Het gegeven dat de echtgenote in België erkend is als vluchteling uit Tibet doet hieraan geen afbreuk.

Het feit dat verzoekers gescheiden zijn van elkaar is van tijdelijke duur. Ze kunnen een nieuwe visumaanvraag met al de ontbrekende stukken indienen bij de Belgische ambassade in New Delhi zodat ze reglementair naar België kunnen komen.

Daarenboven kunnen verzoekers via moderne communicatiemiddelen in contact blijven met elkaar.

(...)

Gelet op voorgaande volstaan de motieven, die niet betwist worden en die steun vinden in het administratief dossier, om de bestreden beslissing te schragen naar recht.

Het opgeworpen middel is ongegrond."

2.11. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers slechts op 2 november 2021 op de Belgische vertegenwoordiging in New Delhi (India) aanvragen indienden voor een visum type D (gezinshereniging) in functie van mevrouw L. T. Y. die in België op 29 september 2020, tijdens de wereldwijde coronapandemie, als vluchteling werd erkend. De aanvragen werden ingediend voor eerste verzoeker zelf, de oudste zoon van mevrouw L. T. Y. (17 jaar oud) en de gemeenschappelijke minderjarige kinderen van eerste verzoeker en mevrouw L. T. Y. (tweeling van 15 jaar oud) en werden bijna 5 weken te laat ingediend om te kunnen genieten van het gunstregime, voorzien in artikel 10, §2, vijfde lid, van de vreemdelingenwet.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit Tibet (China), maar verblijft heden te Kathmandu (Nepal), terwijl de minderjarige kinderen op internaat

verblijven in een afdeling van het *Tibetan Children's Village* in Himachal Pradesh (India). Verzoekers hadden ter verschoning van de laattijdige indiening brieven toegevoegd van de sociale dienst 'Solidariteit' en verklaringen van de verantwoordelijken van het internaat waar de kinderen verblijven. Uit e-mails van de verantwoordelijke op de Belgische vertegenwoordiging in New Delhi van 2 en 3 februari 2022 blijkt dat het merendeel van de scholen in India gesloten is gebleven sinds het voorjaar van 2020 en dat de leerlingen de lessen online volgden. Het oudste kind zou online lessen volgen op het internaat, terwijl de jongsten tussen 3 januari 2022 en 11 maart 2022 een vakantie bij hun vader in Nepal zouden doorbrengen.

2.12. Het door verzoekers geschonden artikel 8 van het EVRM heeft betrekking op het recht op privé- en gezinsleven. Zoals verzoekers in hun tweede middel uiteenzetten, blijkt uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat dit verdragsartikel ook inhoudt dat rekening dient te worden gehouden met het 'hogere' belang van het kind en dat dit zelfs een primordiaal karakter heeft bij het nemen van beslissingen die betrekking hebben op kinderen (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse t. Nederland* (GK), §109). Verzoekers zijn van oordeel dat *in casu* onvoldoende rekening werd gehouden met de specifieke situatie van de betrokken minderjarige kinderen.

2.13. In haar nota met opmerkingen gaat de verwerende partij er nogal gemakkelijk van uit dat er enkel sprake is van een tijdelijke scheiding omdat een nieuwe aanvraag kan worden ingediend en dat de betrokkenen ondertussen met behulp van moderne communicatiemiddelen in contact kunnen blijven met elkaar, terwijl de weigeringsbeslissingen de gezinshereniging definitief dreigt onmogelijk te maken.

2.14. In zijn beslissingen stelt de gemachtigde van de staatssecretaris op basis van informatie, opgevraagd bij de Belgische vertegenwoordiging in New Delhi, dat de kinderen zich niet persoonlijk hoefden aan te bieden met het oog op de visumaanvragen: *"Navraag bij onze ambassade toont aan dat de minderjarige kinderen niet hoeven aanwezig te zijn bij de aanvraag gezinshereniging Het is dus niet omdat de kinderen op internaat zaten dat de vader, meneer J.(...) K.(...) de aanvraag gezinshereniging niet kon indienen"*.

2.15. Uit het administratief dossier blijkt echter dat de visumverantwoordelijke op de Belgische ambassade in New Delhi op 26 april 2022 via e-mail het volgende communiceerde: *"Non la présence des enfants mineurs n'est pas nécessaire. La demande peut être introduite par un tiers si nous avons la certitude que les parents ou responsables légaux ont donné leur accord à la demande de visa"*. Los van de vraag hoe verzoekers, gezien hun situatie, een deugdelijk bewijs van instemming van de wettelijke vertegenwoordigers konden bekomen, konden zij onmogelijk voorzien dat de persoonlijke aanwezigheid van de kinderen niet vereist zou zijn. Eerste verzoeker is immers niet de vader van het oudste kind. Zoals verzoekers in hun middel aangeven, blijkt uit de informatie die online beschikbaar is (Verzoekschrift, bijlage 6) dat de aanwezigheid van kinderen boven de leeftijd van 12 in het kader van een visumaanvraag steeds vereist is. Uit deze informatie kan niet eenduidig worden afgeleid dat de verplichte aanwezigheid enkel van toepassing zou zijn bij aanvragen voor visa type C – kort verblijf, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen poneert, en deze verplichte aanwezigheid niet noodzakelijk zou zijn in het kader van een aanvraag van een visum gezinshereniging.

2.16. Uit de beslissingen blijkt niet dat rekening werd gehouden met de specifieke situatie van eerste verzoeker, die in Nepal verblijft, terwijl de kinderen op een internaat verblijven in India, noch met de gevolgen van de coronapandemie op de situatie van eerste verzoeker en de kinderen, hoewel uit de informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken kon worden opgemaakt dat dit een factor zou zijn die het bestuur in aanmerking zou nemen en verzoekers er rechtmatig op konden vertrouwen dat er een zekere soepelheid aan de dag zou worden gelegd omwille van de wereldwijde coronamaatregelen. De Raad merkt op dat de algemene informatie over de *lockdown* in India (afkomstig van Wikipedia), die *a posteriori* door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen wordt meegedeeld, niet toelaat de specifieke situatie van eerste verzoeker en de minderjarige kinderen correct in te schatten in de periode die aan de indiening van de aanvraag voorafging en die van belang is bij de beoordeling van de 'verschoonbaarheid' van de laattijdige indiening. Uit de beslissingen kan bovendien niet worden opgemaakt dat met het 'hogere' belang van de betrokken minderjarige kinderen en het recht op gezinsleven rekening werd gehouden.

Verzoekers kunnen worden gevolgd in zoverre zij een schending van het zorgvuldigheids- en het vertrouwensbeginsel in het licht van artikel 10 van de vreemdelingenwet, van artikel 12 van de richtlijn 2003/86/EG en van artikel 8 van het EVRM aanvoeren.

2.17. De aangevoerde middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. Dit geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Het derde middel behoeft thans geen verdere bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 mei 2022 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging) worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN